

то, въ югозападна Европа много били на мода рицарски ти романи; тии били пълни съ чюдни случки и рицарство то се исписвало въ нихъ като най-хубаво то нѣшто. Сервантесъ въ свойтъ Донъ Кишотъ много остроумно се присмива на страстьта на съотечественици ти си за рицарски романи. *)

XXV. ТЪРЖЕСТВО НА КАТОЛИЧЕСТВОТО И САМОДЪРЖАВИЕ ВЪ ФРАНЦИЯ.

1572 — 1610 — 1643.

Хугеноти. Хенрихъ II. Францискъ II. Хизи. Карлъ IX. Екатерина Медичи. Религиозни войни. Въртолomeевска ношть. Хенрихъ III. Обстъпа на Парижъ. Хенрихъ IV. Умирение то на Франция. Сьюлли. Смърть на Хенриха IV. Людовикъ XIII. Ришелйе. Негова политика. Мазарини. Фроида. Царский дворъ. Напрѣдъкъ на искусството и на книжевноста. Корнель. Молиеръ. Първий вѣстникъ.

Хугеноти. Въ Франция свѣтско то правителство заедно съ духовенство то се повдигнало противъ Реформацията. Францискъ I правилъ съязъ съ Германски ти протестанти противъ свойтъ врагъ Карла V; нѣ въ царство то си строго гонилъ отстъпници ти отъ католическата вѣбра; гледалъ ги като бунтовници противъ царската власть и живи ги горялъ. Така правилъ и синъ му, *Хенрихъ II*.

*) Съ името Донъ Кишотъ, Сервантесъ изобразилъ единъ селски боляринъ, който до толкова чель несвѣсни рицарски романи, штото въображение ти му съвсѣмъ се развалило. Той усѣтилъ, че му е обречено да стане скитнически рицаръ; обрѣжилъ се съ ветхо оръжие, вседналь коньтъ си и тръгналь да шѣтова. За орженосець Донъ Кишотъ си избралъ отъ близосѣдни тии селяне нѣкого си Санхо-Панхо. Тоя Санхо-Панхо е една противоположность съ рицарьтъ. Донъ Кишотъ е описанъ съ дълго и сухо лице, вседналь на единъ задрѣль конь; той всякога е сериозенъ, бестрашенъ, искрененъ потъналъ въ свои ти мисли и готвъ за